

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย
เรื่อง ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko เภสัช พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้จัดทำข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko เภสัช พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย ในคราวประชุมสภากองค์การ บริหารส่วนตำบลบางเตย สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยนายอำเภอสามพรานได้ลงนามเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko เภสัช พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามหนังสืออำเภอสามพรานที่ นข ๐๐๒๓.๓๗/๒๘๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko เภสัช พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยให้มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายวิทยา ชีวคำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเพณีราโอลากะ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเพณีราโอลากะ ตามมาตรา ๓๗
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

กิจการราโอลากะเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการ
สาธารณสุขได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพประเภทกลุ่มบริการบันเทิงไว้ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขฉบับที่ ๑/๒๕๕๘
ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ จึงสมควรตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko เ พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko เ พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยความเห็นชอบของ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย และนายอำเภอสามพราน จังหวัดข้อบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcaraoiko พ.ศ. ๒๕๖๖**”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย เมื่อได้ประกาศ ไว้โดยเปิดเผยแพร่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ที่เกี่ยวข้อง กับข้อบัญญัตินี้ หรือขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“**สถานประกอบกิจการ**” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพประเภทcaraoiko

“**ผู้ดำเนินกิจการ**” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบดำเนินการ สถานประกอบกิจการประเภทcaraoiko

ข้อ ๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ให้การประกอบกิจการcaraoiko เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายใต้เขต องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย

ให้ผู้ดำเนินกิจการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด ตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ต้องอยู่ในห้องที่ทึบกันอย่างดี ไม่ว่าการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ

**ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน
สถาบันการศึกษา และโรงพยาบาล**

ข้อ ๘ ลักษณะของสถานประกอบกิจการ

(๑) การออกแบบและการวางแผนของอาคาร ต้องเหมาะสมต่อการป้องกันเสียงและ
ความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ

(๒) พื้นที่ประกอบการบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ต้องเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด
และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือน

**ข้อ ๙ บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โต๊ะ และเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแล
ให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ**

**ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีหรือป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนภายใน
สถานประกอบกิจการ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้ง
ไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง ตามหลักเกณฑ์ดังนี้**

(๑) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ย
ของระดับเสียง (L_{Aeq}) ไม่เกิน ๔๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง
ไม่เกิน ๑๖๐ เดซิเบลเอ

(๒) วิธีการตรวจวัดระดับเสียง

(๒.๑) กำหนดจุดวัดระดับเสียง

(ก) บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก

(ข) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่สูงจากระดับพื้นห้อง ประมาณ ๑.๒๐ เมตร
สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง และที่ระดับ ๑.๕๐ เมตร สำหรับตรวจวัดในบริเวณ
ที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ยืน

(๒.๒) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่สถานประกอบการเปิดให้บริการ
โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq}) และค่าระดับเสียง
สูงสุด (L_{Max}) เพื่อไม่ให้เกินค่าที่กำหนด

(๓) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการเปิดเพลง
หรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงตั้งมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้บริการได้พักจากการ
สัมผัสเสียงดัง

(๔) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการ เมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลหรือวิธีการอื่นใดแก่ผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขหรือการบรรเทาขั้นตรายที่อาจเกิดจากการได้ยินเสียงดัง

(๕) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจด้ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึง ระดับเสียงในขณะให้บริการ และสามารถพิจารณาป้องกันตัวเองได้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการระบายน้ำที่เพียงพอตามตารางกำหนด วิธีการระบายน้ำแบบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม ดังนี้

(๑) ให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เหมาะสม ตามตารางกำหนดความเข้มของแสงแบบท้าย ข้อบัญญัตินี้

(๒) กรณีที่มีการใช้แสงเลเซอร์ ผู้ประกอบกิจการจะต้องตรวจสอบจากผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้ง ว่าแสงเลเซอร์ที่ใช้นั้น จัดอยู่ใน Class ๑ ที่ใช้สำหรับสถานบันเทิงเท่านั้น

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย ดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตูหรือทางออกหรือทางหนีไฟ ที่เพียงพอ กับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคาร ให้สามารถออกหรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทันหากมีเหตุ ฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบ ไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อระบบปกติขัดข้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการ เข้าไปในสถานประกอบกิจการมากจนทำให้เกิด การแออัดเกินไป

(๓) ต้องจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อความสะดวกต่อการสัญจร และความปลอดภัยภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๔ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์ แสดง อย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ ในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้องส้วมและห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๔) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และได้รับการดูแลรักษา ความสะอาดอยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือมีการปรุงประกอบ หรือจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขาภิบาลตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อพื้นกำหนดเด็กสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนิน กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคราโอะเกะ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับการ อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายใต้ท้องถิ่นในลักษณะที่ เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้พร้อมกับแสดงเอกสารและ หลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๓) หนังสือยินยอมรับกำหนดจากสถานประกอบกิจการกำหนดสิ่งปฏิกูล (กรณีที่ส่งไปกำจัดที่อื่น)
- (๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมาย กำหนด)
- (๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำขออนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ใน ขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่ กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอและผู้ยื่นลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วย เหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถินไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวาระสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิบห้าวันตามวาระสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาแล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถินพิจารณาอย่างไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ และสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน (หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิน เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิน

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถินเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถินจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากจะขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ท้องถินประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถินประกอบด้วย

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาต ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินกิจกรรมนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจกรรมนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวาระหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถินมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับครบจำนวน

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้หรือไม่มีปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

นายวิทยา ชิวค้า

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย

เห็นชอบ

ว่าที่ร้อยโท

(อรรถชล ทรัพย์ทวี)

นายอำเภอสามพราน

ตารางกำหนดวิธีการระบายน้ำอากาศ แบบท้ายข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลบางเตย

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcarao/o เกษ พ.ศ. ๒๕๖๖

สถานที่	วิธีการ		
	วิธี ธรรมชาติ	วิธีกล (อัตราการระบายน้ำอากาศ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่า ของปริมาณของห้อง ใน ๑ ชั่วโมง)	วิธีใช้ระบบปรับอากาศ (ลูกบาศก์เมตร/ ชั่วโมง/ตารางเมตร)
ห้องน้ำ ห้องส้วม	*	๔	๑๐
ที่จอดรถ (ที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน)	*	๔	-
ห้องปูง ประกอบอาหาร	*	๑๔	๓๐
บริเวณที่นั่ง ส่วนแสดงดนตรีและส่วนเต้นรำ	*	๑๗	๑๐

ตารางกำหนดความเข้มของแสง แบบท้ายข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลบางเตย

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทcarao/o เกษ พ.ศ. ๒๕๖๖

บริเวณพื้นที่	ความเข้มของแสงสว่าง
พื้นที่ให้บริการ ได้แก่ ส่วนแสดงดนตรี ส่วนเต้นรำ และบริเวณที่นั่งฟังดนตรี	
๑) พื้นที่ให้บริการทึ้งหมดในขณะเตรียมสถานที่ให้บริการ	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
๒) พื้นที่ให้บริการต่างๆ ในขณะเปิดให้บริการ เช่น ส่วนแสดงดนตรีหรือมีเสียง	ให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็น และ จำนวนกันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
- ห้องน้ำ ห้องส้วม	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์
- ห้องปูง ประกอบอาหาร	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
- ช่องทางเดินภายในอาคาร	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์
- ที่จอดรถ	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์